

1/a

i [pt. is] f. Nom de la lletra i (nomenada també i Matina). || I grega, nom de la lletra γ.

i conj. És la conjunció de coordinació merament copulativa amb què s'ublaquen dos termes que, dins una proposició, fan i diètica funció i s'oposen l'addició d'allò que ^{denota} ~~representa~~ el segon a allò que ^{denota} ~~representa~~ el primer, o bé s'ublaquen dues proposicions que representen fet simultanis o successius. Un caner ample i llarg. Té monedes d'or i d'argent. Ha comprat dos bous i vint maltons. Hem escrit als parents i als

o grup de mots

(el segon enant sovint mitja conseqüència del primer, o a vegades entant hi en oposició o es desenvolupa malgrat seu)